

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011300
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3114011300.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. M., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom L., A. E. XXX/XX, adresa na doručovanie O. X., S. XXX/X, pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ s poukazom na § 138 písm. j/ Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí, konanom dňa 13. februára 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/99/2014 zo dňa 1. júna 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/99/2014 zo dňa 1. júna 2016 bol obžalovaný M. M. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, č. 2Pv 248/12/3309-120 zo dňa 25. júla 2014, doručenej Okresnému súdu Trenčín dňa 28. júla 2014 pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr.zák., pre pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr.zák., pre pokus prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 14 ods. 1 k § 375 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a pre prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g/ Tr.zák. na skutkovom základe, že:

v bode 1/

dňa 29.11.2011 s prevodcom S. I. uzatvoril zmluvu o prevode obchodného podielu spoločnosti KRONIX S.r.o., so sídlom Y., M. R. I. Č. XXXXXX, následne v priebehu mesiaca december 20 II záujemcom z celého územia Slovenskej republiky prostredníctvom internetovej stránky www.lacnokup.eu <<http://www.lacnokup.eu>> a stránky www.topsales.sk <<http://www.topsales.sk>> prevádzkovaných touto obchodnou spoločnosťou ponúkal zľavové kupóny na rôzny spotrebný tovar, avšak po zaplatení ceny tovaru na účty spoločnosti Kronix s.r.o. vedených v Československej obchodnej banke a.s. a Tatra banke a.s., objednaný tovar v dohodnutej lehote nedodal, finančné prostriedky z účtov vybral, ale poškodeným nevrátil, na opakované žiadosti kupujúcich o vysvetlenie neodpovedal, čím 428 poškodeným spôsobil škodu vo výške 74.432,49 €;

v bode 2/

v priebehu mesiaca december 20 II od 06.12.20 II do 28.12.20 II ponúkal na internetovom portáli www.lacnokup.eupredaj <<http://www.lacnokup.eupredaj>> a dodanie elektronického tovaru, pričom po prejavení záujmu o kúpu ponúkaného tovaru, nechal záujemcom z adresy info@lacnokup.eu <<mailto:info@lacnokup.eu>> odoslať potvrdenie objednávky vrátane predfaktúry s uvedením bankového účtu vedeného v Československej obchodnej banke a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX založený dňa 15.12.2011, s podmienkou úhrady kúpnej ceny pre odoslanie tovaru, avšak po úhrade požadovanej čiastky za tovar

poškodeným nebol objednaný tovar zaslaný, ani peniaze vrátené, čím jedenástim poškodeným občanom Českej republiky vznikla škoda vo výške 2.470,54 € (kurz ku dňu 28.12.2011 bol za 1 € 25,820 Kč);

v bode 3/

prostredníctvom splnomocnenej osoby F. S. J., konateľky spoločnosti

Company Consulting s.r.o., doručil dňa 23.12.2011 na Okresný súd v Trenčíne návrh na zápis zmeny údajov o spoločnosti s ručením obmedzeným do obchodného registra, týkajúci sa zmeny osoby konateľa spoločnosti Kronix s.r.o. so sídlom Trenčín, M. R. I. Č. XXXXXX z osoby M. M., nar. XX.XX.XXXX na osobu Z. I., nar. XX.XX.XXXX, na podklade ktorého dňa 29.12.2011 pod sp. zn. 50/RE/1334/2011 Okresný súd v Trenčíne vykonal zápis navrhovaných údajov, pričom táto zmena bola vykonaná bez súhlasu a vedomosti Z. I., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo do oslobodzujúceho výroku, ako aj neuloženia trestu. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj podstatnú časť jeho odôvodnenia. Prokuratúra sa nemôže stotožniť s argumentmi okresného súdu. Podľa názoru prokurátora obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami veľkého počtu svedkov - poškodených, s ktorými obžalovaný telefonicky, ako aj formou SMS správ komunikoval ohľadom dodania predmetného tovaru. Taktiež spáchanie trestnej činnosti obžalovaným preukazujú aj listinné dôkazy, najmä návrh na zápis zmeny zapísaných údajov o spoločnosti Kronix, s.r.o. do obchodného registra a zmluva o prevode obchodného podielu, uzatvorená medzi prevodcom a nadobúdateľom zo dňa 15.12.2011. Výpoveď obžalovaného, v ktorej poprel spáchanie skutkov kladených mu za vinu v obžalobe, nemožno hodnotiť ako vierohodnú, skôr ju možno považovať za účelovú, keďže obžalovaný v rámci trestného konania nedokázal ani len opísať osobu údajného páchatelia K. H.. Podľa výpovede obžalovaného mal mať H. v Bratislave pri obchodnom centre Eurovea kanceláriu, avšak stretávali sa len v kaviarňach, obžalovaný nijakým spôsobom nepreveroval jeho solventnosť, obchodné aktivity napriek tomu, že ho spoznal prostredníctvom S. I., ktorého poznal iba krátko z videnia z herne v Poluse. Podľa názoru prokurátora výpoveď obžalovaného nemožno považovať za vierohodnú ani v časti, týkajúcej sa tovaru, ktorý mal osobne vidieť naskladnený v obci pri Prahe, ktorú však nevedel ani pomenovať. Tiež uvádzal, že videl faktúry o nájme a uskladnení, nevedel však vôbec uviesť, s kým mala byť nájomná zmluva uzatvorená. Podľa názoru prokurátora tiež nelogicky vyznieva výpoveď obžalovaného v tom smere, že H. chcel previesť spoločnosť na jeho pravú ruku, I., kedy už v podstate tak mohol urobiť už pri prepise spoločnosti z I. na obžalovaného, kedy už v podstate spoločnosť bola pripravená na podnikanie. V rámci svojho krátko pôsobenia obžalovaného v pozícii konateľa spoločnosti (16 dní) vybavoval strieborné VISA karty s možnosťou vysokého výberu hotovosti, ktoré mal podľa jeho vyjadrenia odovzdať H. a s ktorými údajne nedisponoval. Pri prevode spoločnosti na osobu Z. I. nijakým spôsobom nepreveroval pohľadávky a záväzky spoločnosti, stav peňazí na účte, napriek tomu, že v minulosti podnikal vo finančníctve a realitách. Zároveň bez akéhokoľvek opodstatnenia aj po prevode spoločnosti na osobu Z. I. ubezpečoval poškodených, že im bude predmetný tovar dodaný. Z vyššie uvedeného je podľa názoru prokurátora zrejmé, že voči obžalovanému by mala byť vyodená trestnoprávna zodpovednosť za žalované skutky, keďže prokuratúra považuje za preukázané, že obžalovaný konal minimálne vo forme nepriameho úmyslu. Obžalovaný na základe vyššie popísaných okolností aj vzhľadom na jeho pracovnú minulosť si musel byť vedomý toho, že spoločnosť bude použitá, resp. je používaná na podvodnú činnosť aj v prípade, že by osoba K. H., ktorá počas celého trestného stíhania nebola stotožnená, reálne existovala. Podľa prokuratúry je však úmyslom obžalovaného zbaviť sa trestnej zodpovednosti prostredníctvom tejto fiktívnej, resp. fiktívne vystupujúcej osoby. Obžalovaný konal v predmetnej veci aktívne tak, ako bolo vyššie popísané, vybavoval platobné karty s možnosťou vysokého výberu hotovosti, z ktorých boli následne vyberané finančné prostriedky poškodených, ktoré zasielali na účty spoločnosti. Taktiež komunikoval s poškodenými a ubezpečoval ich o dodaní pravdepodobne len fiktívneho tovaru, ktorý mal podľa jeho vyjadrenia vidieť na presne nestotožnenom mieste v Českej republike. Zároveň prokurátor považuje za potrebné uviesť, že vierohodnosť e-mailovej komunikácie, na ktorú poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku, je pochybná, pretože táto nebola zabezpečená zákonným spôsobom tak, aby jej obsah nemohol byť spochybnený. Preskúmaním napadnutého rozsudku v kontexte vyššie uvedeného prokuratúra dospela k záveru, že okresný súd do odôvodnenia svojho rozhodnutia pojal zásadne tie skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a neprihliadol k tým skutočnostiam, ktoré majú vplyv na celkové posúdenie skutkového stavu. Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý

rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1, 4 písm. e) Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní úmyslu obžalovaného konať podvodným spôsobom, pričom podľa názoru prokurátora okresný súd v tejto skutkovej otázke na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k iným skutkovým záverom, ktoré by odôvodňovali správnosť právnej kvalifikácie obžaloby.

Odvolací súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú logické a súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. ustanoveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru okresný súd mal nesprávne prihliadať len na skutočnosti, svedčiace v prospech obžalovaného. Podľa

obsahu spisového materiálu je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že výsledky vykonaného dokazovania opodstatňujú dôvodnosť záverov okresného súdu o existencii dôvodných pochybností, relevantných vo vzťahu k preukázaniu úmyslu obžalovaného, či už priameho alebo nepriameho v zmysle § 15 Tr.zák., vo vzťahu k relevantnému následku, sankcionovanému ustanoveniami Trestného zákona. Sám prokurátor pritom v dôvodoch odvolania pripúšťa možnosť (hoci ním hodnotenú len ako nepravdepodobnú) existencie osoby K. H., v dôsledku čoho odvolací súd vyvodzuje, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania ani prokurátor na základe postupu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. zák. nie je schopný bez akýchkoľvek pochybností vyvrátiť obžalovaným prezentovanú obranu. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru aj v prípade pravdivosti obrany obžalovaného by malo byť preukázané konanie obžalovaného minimálne vo forme nepriameho úmyslu, pretože podľa ustálenej súdnej praxe ľahostajný vzťah páchatel'a k výsledku jeho činnosti nemôže byť posúdený ako eventuálny úmysel (ľahostajnosť nie je uzročenie, a teda ani formou prejavu úmyslu). S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním prokurátora namietané skutkové závery okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a sú založené na správnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por., ako aj na správnej aplikácii zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. Preto podľa názoru odvolacieho súdu nie je daný zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle prokurátorom uplatneného dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. Keďže odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil ani existenciu v'ad napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por., dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.